

af sælgeren på grund af misligholdelse fra køberens side.

Den ændrede formulering af bestemmelsen i stk., 1, 2. pkt. tilsigter at skabe overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i tinglysningslovens § 13, stk. 1. Efter denne formulering er skifteretten i tilfælde af konkurs først pligtig at sende registret meddelelse, når konkursdekret er afsagt.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til bestemmelsen i tinglysningslovens § 13, stk. 3. Medens umyndiggørelse skal registreres for at kunne gøres gældende, jfr. § 1, stk. 3, betyder undladelse af at sende registret meddelelse om, at en ejer af et luftfartøj er mindreårig, ikke at indsigelsen om mindreårighed fortabes. Bestemmelsen er alene en ordensbestemmelse, der tilsigter i så vidt omfang som muligt at advare tredjemand.

Til §§ 12 og 13.

Ændringerne er af formel karakter.

Til § 14.

Der findes ikke i tinglysningsloven udtrykkelige bestemmelser om, at justitsministeren i overensstemmelse med retsplejelovens almindelige regler kan meddele tilladelse til kære efter kærefristens udløb eller tilladelse til, at en af landsretten truffet afgørelse indbringes for Højesteret, men det antages i praksis, at der tilkommer justitsministeren en sådan beføjelse.

I overensstemmelse med skibsregistreringslovens § 53 har man i forslaget foretrukket at give udtrykkelige regler herom.

Til § 15.

Bestemmelsen er enslydende med betænkningens § 15.

Til § 16.

Ifølge udvalgets udkast kan justitsministeren bl. a. udfærdige bestemmelser om, hvilke oplysninger om luftfartøjet, der skal meddeles, forinden registrering kan finde sted. I overensstemmelse med tinglysningslovens § 9, stk. 5, er denne beføjelse udvidet, således at ministeren også i øvrigt kan fastsætte bestemmelser om, hvilke bevisligheder der skal medfølge ved et dokumentes anmeldelse til tinglysning.

Såvel tinglysningsloven som skibsregistreringsloven indeholder bestemmelser om offentliggørelse af de foretagne tinglysninger og registreringer. Man har derfor fundet det rettest udtrykkeligt at give justitsministeren beføjelse til at fastsætte bestemmelser om offentliggørelse.

Til § 17.

For at undgå enhver misforståelse har man i forslaget erstattet udkastets stk. 1 med bestemmelser, der i deres formulering svarer til bestemmelserne i tinglysningslovens § 10, stk. 1, og § 11, stk. 2, og skibsregistreringslovens § 38.

Bestemmelsen i stk. 2, sidste pkt., hvorefter den ved registret opbevarede genpart af det registrerede dokument skal forsynes med påtegning om, at dokumentet er udslettet af registret, er udeladt, idet det må være tilstrækkeligt, at der i overensstemmelse med § 15 henlægges en genpart af kvitteringen i arkivet.

Til §§ 18-22.

De foretagne ændringer er af formel og redaktionel karakter.

Til § 23.

Justitsministeriet kan tiltræde udvalgets betæneligheder ved at tillade særskilt behæftelse af en anpart i et luftfartøj. Da formålet med bestemmelsen imidlertid kan opnås ved en regel om, at pantsætning af en anpart ikke kan registreres, har man indskrænket sig til at give en sådan regel.

Til § 24.

I stk. 2, 2. pkt., i udvalgets udkast bestemmes, at hvis reservedele hørende til et pantsat reservedelslager benyttes til indføjelse i et luftfartøj, der tilhører tredjemand, kan sikkerhedsretten i reservedelene gøres gældende over for den pågældende, såfremt han indså eller burde indse, at indføjelsen ikke var et naturligt led i pantsætterens virksomhed. Bortset herfra indeholder udkastet ikke udtrykkelige bestemmelser om, hvorvidt panteretten kan gøres gældende i reservedele eller tilbehørsgenstande, som pantsætteren uberettiget har afhændet. I overensstemmelse med systematikken i tinglysningsloven, der ikke indeholder regler herom, har man i forslaget udeladt den foreslåede bestemmelse, således at spørgsmålet i sin helhed er overladt til besvarelse i praksis.

Efter udkastets stk. 3 kræves det til bevarelse af panteretten i reservedelslaget, at der er anlagt sag inden tre måneder efter, at panteretten er ophørt for luftfartøjets vedkommende. Efter justitsministeriets opfattelse må man i denne henseende sidestille anmeldelse i et offentligt behandlet bo med sagsanlæg, og i forslaget stilles der derfor kun krav om, at retsforfølgning skal være indledt inden tre måneder.

De øvrige ændringer i bestemmelsen er af redaktionel karakter.